

TA SẼ THIẾT LẬP .. MỘT GIAO ƯỚC BÌNH AN

... Năm 1997, sau khi kết thúc Trung Học đệ nhị cấp, tôi ghi danh vào **phân khoa kỹ sư tại Đại Học Limerick**. Cuộc sống sinh viên mở ra cho tôi những kinh nghiệm mới, bạn bè mới và vấn đề mới. Rất nhanh sau đó tôi khám phá ra rằng khung trời đại học khác xa với những gì tôi tưởng tượng. Chương trình đại học không khó lắm nhưng vấn đề là tôi nghĩ mình đã chọn lầm chỗ! Mặc cho tất cả những gì tôi làm đều để lại khoảng trống bên trong thật lớn. Việc học, trụ sở đêm, rượu: Tất cả không thể làm nên cuộc sống mà tôi từng mơ tưởng là tự do và độc lập!

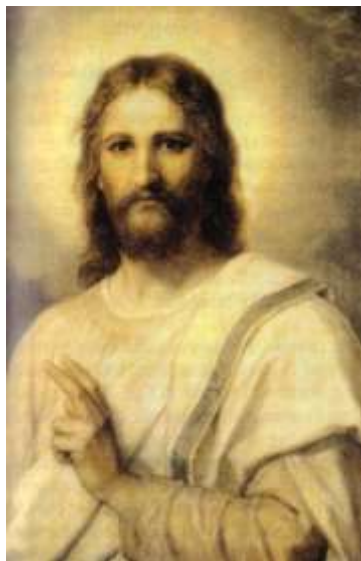
Trong cùng thời gian này tôi quen biết hai phụ nữ giúp tôi gặp được những lý tưởng chân thật. Người thứ nhất là **nữ tu Veronica** thuộc "Gia Đình MARIA" đến Ái-nhĩ-lan để học tiếng Anh trong một lục-cá-nguyệt. Với tính tình vui tươi Chị diễn tả Đức Tin bằng một nét trong sáng giản dị, điều mà tôi chưa bao giờ biết.

Người thứ hai là **nàng Catherine**. Chúng tôi yêu nhau và cuộc đời cống hiến cho tôi một hương vị mới. Trong khi tôi đang do dự giữa hai ngã đường: hoặc bỏ học hoặc tiếp tục học lấy bằng kỹ sư thì bỗng một tư tưởng vụt lên trong tâm trí: "Hay là mình trở thành Linh Mục?" Nhưng tôi tăng lờ đi như không biết, bởi vì, nếu làm theo tiếng nói này thì có nghĩa là tôi phải từ biệt Catherine. Vào lúc ấy tôi không hiểu rõ ý nghĩa của bậc độc thân, nên chuyện khước từ tình yêu và chọn cuộc sống linh mục là chuyện gần như không thể nào thực hiện được. Vì thế tôi tìm một giải pháp "thỏa hiệp".

Tôi nghĩ mình nên trở thành giáo sư môn tôn giáo, như vậy tôi vẫn có thể làm một cái gì đó đẹp lòng Chúa!

Tình bạn với nàng Catherine khiến cho cuộc sống tâm linh của tôi trở nên phong phú hơn. Chúng tôi cầu nguyện chung, chia sẻ và bàn luận về đủ thứ vấn đề. Chúng tôi cùng thuộc về Một Nhóm Cầu Nguyện. Trong tuần chúng tôi tham dự Thánh Lễ mấy lần. Mặc dầu thế, song song với nếp sống thiêng liêng đạo đức tôi lại tham dự vào các cuộc vui chơi không hòa hợp với Đức Tin Công Giáo như: nhạc rock, nhảy đầm, xê-nê v.v. Tôi làm thế vì muốn khoả-lấp tiếng nói bên trong và sống cùng lúc hai cuộc đời không ăn nhịp gì với nhau!

Thế rồi vào năm 1998, Cha Paul Maria đến Ái-nhĩ-lan giảng tuần tĩnh tâm trong vài ngày. Gặp Cha, tôi khám phá ra một mẫu linh mục sống ơn gọi không phải chỉ trên bàn thờ, nhưng ở khắp nơi, khi thuyết trình cũng như trong những cuộc gặp gỡ thiêng liêng. Khám phá mới mẻ này gây một xúc động sâu xa nơi tâm hồn tôi. Rồi trong một chuyến hành hương tôi gặp một chủng sinh - giờ đây là Linh Mục - cũng gây cho tôi một ấn tượng mạnh mẽ tương tự. Tôi tự nhủ: Phải chăng ơn gọi linh mục cũng là điều có thể đối với tôi??? Nghĩ thế nhưng tôi vẫn chưa có can đảm quyết định.

Rồi đến ngày 28-11-1999 Catherine và tôi trở về sau một buổi dạo chơi chung, bỗng nàng bất ngờ cất tiếng hỏi:

- Paul à, anh có khoẻ không?

Tôi ngạc nhiên hỏi lại:

- Sao em hỏi thế?

Nàng nói tiếp điều mà tôi vẫn nghĩ tới:

- Có lẽ anh đang nghĩ đến chuyện trở thành linh mục phải không???

Tôi giữ thinh lặng một lúc. Và rồi không thể chối-quanh trước câu hỏi, tôi đành xác nhận sự thật:

- Đúng, anh đang nghĩ tới điều ấy!!!

Kể từ giây phút đó, tôi biết rằng tình bạn giữa chúng tôi không thể tiếp tục như trước. Trước mắt tôi mở ra một khoảng trống: việc học không còn thu hút, tôi làm tổn thương những người tôi yêu mến nhất và chính tôi, tôi cũng không biết mình chờ đợi chuyện gì!

Thế nhưng THIÊN CHÚA dẫn dắt đường đời tôi đi. Tôi chấp nhận lời mời của “Gia Đình MARIA” đến tham dự một tuần tĩnh tâm bên nước Slovak. Tôi may mắn gặp những Linh Mục và sinh viên sống đúng lý tưởng mà ít lâu nay tôi hằng ước nguyện. Tôi đã tìm ra đường đi chỗ đứng của mình. Ngày 28-9-2000 tôi lấy máy bay đi Roma. Và tôi không bao giờ hối tiếc đã chọn con đường tiến đến thiên chức linh mục.

Năm 2009, tôi được Đức Tổng Giám Mục Mauro Piacenza - lúc ấy là Tổng Thư Ký Bộ Giáo Sĩ - truyền chức linh mục. Hiện nay ngài là Đức Hồng Y và là Tổng Trưởng Bộ Giáo Sĩ.

Chứng từ của Cha Patrick Maria Cahill, người Ái-nhĩ-lan.

... Có lời THIÊN CHÚA phán: “Chính Ta sẽ là THIÊN CHÚA của Israel. Ta sẽ thiết lập với chúng một giao ước bình an, Ta sẽ đuổi thú dữ ra khỏi xứ. Chúng sẽ cư ngụ trong sa mạc an toàn, sẽ nằm ngủ trong rừng .. Ta sẽ cho mưa xuống đúng mùa, đó là những trận mưa phúc lành. Cây cối trên đồng sẽ trở sinh hoa trái, đất đai sản sinh hoa lợi. Chúng sẽ sống an toàn trên đất của chúng. Bấy giờ chúng sẽ nhận biết chính Ta là THIÊN CHÚA khi Ta bẻ gãy ách sắt đè lên chúng và khi Ta cứu thoát chúng khỏi tay những kẻ hà hiếp chúng” (Êdêkien 34,25-27).

(“PRO DEO ET FRATRIBUS - Famiglia di Maria”, Veniva nel mondo La Luce Vera, Novembre/Dicembre 2009, Pubblicazione mensile, Anno 20, N 144-145, trang 17-18)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt